

grimm kardeşler GRIMM MASALLARI

DESTANLAR VE MASALLAR
Masal

çeviren: nihal reşinobalı resimleyen: mustafa delioğlu

8.
BASIM

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

grimm kardeşler
GRIMM MASALLARI

çeviren: nihal reşinobalı resimleyen: mustafa delioğlu

yağın koordinat6r6: ipek Őoran
d6zelti: eđem Atik
kapak ve ić tasarımı: g6zde bitir tufan
tasarım uygulama: g6ldal rurtuđlu

1. basım: 2008

8. basım: 2000 adet, Ađustos 2024

ISBN 978-975-07-0943-2

grimm's fairy tales, Jacob/Wilhelm Grimm

o can sanat yayınları a.Ő., 2008

t6m hakları saklıdır. tanıtım ićin yapılacak kısa alıntılar dıŐında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hićbir yolla çoğaltılamaz.

can sanat yayınları yayım ve dağıtım tic. ve san. a.Ő.

yayıncı sertifika no: 43514

maslak mh. eski b6y6kdere cad. iz plaza no: 9/25 sarıyer, istanbul

telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

bası ve cilt: vizyon basımevi kâğırcılık matbaacılık

ve yayıncılık san. tic. ltd. Őti.; sertifika no: 52098

adres: beylıkd6z6 o.s.b. mah. orkide cad. no:1/z

beylıkd6z6 - istanbul

Bu kitabın sahibi:

grimm kardeşler

Jacob Ludwig Carl Grimm (1785-1883) ve Wilhelm Carl Grimm (1786-1859) adlarını taşıyan Grimm kardeşler, kendi ülkeleri olan Almanya'dan başka çeşitli Avrupa ülkelerindeki sözlü

halk edebiyatı ürünlerini derleyerek sözlü kaynaklara dayalı iki yüzden fazla masalı yazıya döküp yayınladılar.

Bu masallar yetmişten fazla dile çevrilip tüm dünyaya yayıldı. Böylelikle bu iki kardeşin emekleri, birçok masalın unutulup gitmesini önlemiş oldu. İnsanların umutlarının,

acılarının, sevinçlerinin, düşlerinin, korkularının, hayal

güçlerinin sonsuzluğunu gördüğümüz bu masaları

okuyabilmek, tüm çocuklar için başlı başına bir sevinçtir.

Nihal Yeşinobalı'nın Grimm Masalları'ndan seçip titizlikle

Türkçeye kazandırdığı bu yapıt, her çocuğun mutlaka

okuması gereken evrensel masalardan oluşmaktadır.

GRIMM MASALLARI

içindekiler

- Altın kaz, 7
Üç tüy, 15
Arıbeşi, 21
kurt ile tilki, 27
tilki ile kedi, 31
Altın çocuklar, 33
tarlakuşu, 43
tilki ile kazlar, 53
naşat suyu, 55
köplünün Akıllı kızı, 67
prof. herşeyibiler, 75
tatlı çorba, 79
danstan parçalanan ayakkabılar, 81
Akıllı alis, 89
kurnaz gretel, 97
rembe karanfil, 103
dedeyle torunu, 111
şişedeki ifrit, 113
Aycık, 121
rabanşülü (uyuyan güzel), 131

bremen algıııları, 139
kırmızı başlıklı kız, 145
 rapunzel, 153
 küçük rięit terzi, 161
 parmak ocuk, 175
sinderella (klkedisi), 185
 hansel ile grethel, 197
 koca kiraęı ana, 211
  altın saçlı dev, 217
jorinde ile joringel, 229
 rumpelstiltskin, 233
pamuk prenses ve yedi cüceler, 239
  yılan raprağı, 255
 balıkıpla karısı, 261
 kurbağa prens, 273

ALTIN KAZ

Evvel zaman içinde bir adamın üç oğlu vardı. En küçük oğlunun adı Şapşalcık'tı. Bu yüzden her fırsatta alaya alınır, küçümsenir, hor görülürdü.

Günlerden bir gün en büyük oğul ormana, odun kesmeye gidecekti. Yola çıkmadan önce annesi ona azık olarak güzel, kocaman bir pişiyile bir şişe şarap verdi. Delikanlı ormana vardığında ufacık tefecik, kır saçlı bir ihtiyar adamla karşılaştı. İhtiyar, "Bana bir lokma pişiyile bir yudum şarap verir misin?" dedi. "Çok acıktım, çok susadım."

Delikanlı, "Sana pişimle şarabımdan verirsem bana hiçbir şey kalmaz," dedi. "Bas git buradan."

Sonra ihtiyarı orada bırakarak yoluna devam etti. Derken bir ağacı kesmeye başladı. Ama ancak birkaç kez vurduğu baltası elinden kayarak koluna saplandı. Kolu öyle kötü kesilmişti ki, çocuk eve dönüp yarası-

nı sardırmak zorunda kaldı. Besbelli bu yara o küçük, ihtiyar adamın marifetiydi.

Bundan sonra ortanca oğul ormana gitti. Annesi ona da bir pişiyile bir şişe şarap verdi. Aynı minik ihtiyar adam ortanca oğulun karşısına da çıkarak bir lokma pişiyile bir yudum şarap istedi. Ortanca oğul da, "Sana verirsem bana ne kalır?" diyerek ihtiyarın isteğini geri çevirdi, yoluna devam etti. Layığını da çok geçmeden buldu: Baltasıyla ağaca anca iki kez vurmuştu ki, kendi bacağınyı yaralayarak eve dönmek zorunda kaldı.

O zaman Şapşalcık ormana gidip odun kesmek için babasından izin istediye de babası, "Olmaz," dedi. "Ağabeylerin odun keserken yaralanmışlar; sen de bir yerlerini kesersin çünkü bu işlere aklın ermiyor." Ama Şapşalcık öyle yalvarıp yakardı ki sonunda babası, "Pekâlâ, git bakalım," demek zorunda kaldı. "Başına geleceklerden belki ders alır, dikkatli olmayı öğrenirsin."

Annesi Şapşalcık'a külde pişmiş bir çörekle bir şişe ekşi bira verdi. Şapşalcık ormana girdiğinde karşısına gene o ufacık tefecik, kır saçlı ihtiyar çıkarak, "Bana bir lokma çörekle bir yudum içecek ver," dedi. "Çok acıktım, çok susadım."

Şapşalcık, "Külde pişmiş bir çöreğimle bir şişe ekşi biram var," dedi. "Hoşuna giderse otur, karnımızı birlikte doyuralım."

Oturdukları zaman Şapşalcık bir de ne görsün? Çöreği kocaman, puf bir pişiye, ekşi birası da nefis bir şaraba dönüşmemiş mi? Yiyip içtiler, sonra kır saçlı ihtiyar, “İyi yürekli olduğun; elindeki, avucundakini seve seve paylaştığın için ben de sana uğur getireceğim. Bak şurada ihtiyar bir ağaç var. Git kes, köklerinin arasında bir şey bulacaksın,” diyerek oradan ayrıldı.

Şapşalcık hemen gidip ağacı kesti. Ağaç yere devrilince köklerinin arasında tüyleri katıksız altından bir kaz ortaya çıktı. Şapşalcık kazı alarak gecelemeyi tasarladığı hana götürdü.

Hancının üç kızı vardı. Kazı görür görmez akılları bu güzel hayvanda kaldı; hiç değilse ondan bir tüy koparmak istediler. En büyük kız tüy koparmak için fırsat kollamaya başladı.

Tam Şapşalcık'ın dışarı çıktığı sırada kız uzanıp kazın kanadını tuttu ama başparmağıyla işaretparmağı kanada yapışıp kaldı; kız, parmaklarını bir türlü kurtaramadı. Az sonra ortanca kız da tüy koparmak için geldi ama ablasına dokunur dokunmaz yapışıp kaldı. Çok geçmeden en küçük kız da aynı niyetle içeri girdi. Ablaları, “Yaklaşma! Tanrı aşkına geri dur!” diye bağırdılarsa da kız onları dinlemedi. “Kendileri gelmişler, ben neden gelmeyecekmişim?” diye düşünerek ileri atıldı. Ne var ki, eli ablasına değer değmez yapıştı. Böylece üç kız kardeş geceyi kazın yanında geçirmek zorunda kaldılar.

Ertesi sabah Şapşalcık, hancının kızlarına aldır-
madan kazı kanadının altına alarak dışarı çıktı. Kızlar
hâlâ yapışık durumda peşinden koşup duruyorlardı.

Derken bir tarlada karşılarına köy papazı çıktı.
Bu tuhaf durumu görünce, “Ne ayıp şey!” diye ba-
ğırdı. “Sizi haylaz kızlar, sizi! Ne diye bu genç ada-
mın peşinden koşup duruyorsunuz? Hadi, bırakın şu
maskaralığı!”

Böyle diyerek en küçük kızı elinden tutup çekme-
ye yeltendi. Ne var ki, ona dokunur dokunmaz kendi-
si de yapışıp kaldı ve ister istemez kafileye katıldı.

Az sonra papazın yardımcısı sokağa çıktı ve kendi
üstü olan papazı üç genç kızın peşinden koşarken
gördü. Buna son derece şaşırarak, “Heey, efendim!”
diye bağırdı. “Nereye gidiyorsunuz böyle telaşla? Bu-
gün bir vaftiz törenimiz var, unuttunuz mu?” diye
koşup papazın cüppesinin eteğini tuttu. O da cüppe-
ye yapışıp kaldı.

Böylece beşi peş peşe koşmayı sürdürürken kar-
şılarına ormandan dönen, eli baltalı iki köylü çıktı.
Papaz bağırarak onlara seslendi, gelip kendisiyle
yardımcısını kurtarmaları için yalvardı. Gel gelelim
köylüler de yardımcıya dokunur dokunmaz yapıştılar.
Böylece Şapşalcık’la altın kazın peşinde gidenlerin
sayısı yedi oldu.

Gide gide bir kente geldiler. Bu kenti yöneten kra-
lın kızı çok ciddiymiş; öyle ciddiymiş ki, kral, “Kızımı

kim güldürebilirse onunla evlendireceğim,” diye bir ferman çıkarmış.

Bizim Şapşalcık bunu duyunca, kazı ve peşindelerle birlikte dosdoğru prensesin karşısına çıktı. Prenses birbirinden kopamayarak peş peşe koşuşturan bu yedi kişiyi görünce öyle bir gülmeye başladı, kahkahalarını öyle bir koyverdi ki, bir daha hiç susmayacak sanırdınız.

Bunun üzerine Şapşalcık onun eş olarak kendine verilmesini istedi. Ne var ki, bu damat adayından hiç hoşlanmamış olan kral, onun bu isteğine engel olmak için, “Bana bir mahzen dolusu şarabı içebilecek

bir adam bulup getirmelisin!" diye başka bir koşul ileri sürdü.

Şapşalcık o kır saçlı ihtiyarcığın kendisine hiç kuşkusuz yardım edebileceğini düşünerek hemen ormana, o ağacı kesmiş olduğu yere koştu. Bir de ne görsün, orada yüzü asık bir adam oturuyordu. Şapşalcık ona bu tasasının nedenini sorunca adam, "Öyle bir susadım ki, içtiklerim susuzluğumu gidermiyor," diye yanıtladı. "Su içmeyi hiç sevmiyorum; bir fıçı şarabı dersen bir dikişte bitiriyorum: Kızgın sobaya damlamış bir damla su, sanki!"

"Üzülme, ben senin derdine çare bulabilirim," dedi Şapşalcık. "Gel benimle, susuzluğunu giderelim."

Böyle diyerek adamı kralın mahzenine götürdü, adam da fıçı fıçı şarapları içmeye koyuldu. Öyle içti, öyle içti ki, damarları şişti, gene de akşam olmadan bütün şarap fıçıları boşalmıştı.

Şapşalcık kraldan bir kez daha prensesi istedi. Ne var ki kral herkesin Şapşalcık dediği bu çirkin gence kızını vermek istemediğinden yeni bir koşul ileri sürerek, "Bana dağ gibi bir yığın ekmeği yiyip bitirebilecek bir adam bulmalısın," dedi.

Şapşalcık uzun uzun düşünmeye gerek duymadan gene ormanın yolunu tuttu. Orada, aynı yerde bir adam oturmaktaydı. Kemerini iyice sıkmişti. Yüzünü feci biçimde buruşturarak, "Bir fırın dolusu francala yedim ama bu, benim kadar aç olanın dişinin kovu-

ğuna bile gitmez!” deyip duruyordu. “Kemerimi böyle sımsıkı sıkmasam açlıktan öleceğim!”

Bu sözleri duyan Şapşalcık sevinerek, “Kalk, benimle gel,” dedi. “Karnını doyurmaya yetecek kadar yiyecek bulurum sana.”

Şapşalcık adamı kralın sarayına götürdü. Bu arada kral ülkesindeki olanca unu toplatarak dağ gibi bir yığın ekmek pişirtmişti. Ormandan gelen adam bu ekmek dağının başına geçerek yemeye girişti, akşam olmadan bütün ekmekleri silip süpürdü.

Bunun üzerine Şapşalcık üçüncü kez kraldan prensesi eş olarak istediye de kral gene kızını vermek istemedi. Bu kez hem karada hem suda gidebilecek bir gemi istedi, “Ancak bu isteğimi de yerine getirirsen kızımı alabilirsin,” dedi.

Şapşalcık gene dosdoğru ormana gitti ve orada çöregini paylaşmış olduğu o kır saçlı, ufacık ihtiyarı buldu. Ne istediğini anlattığı zaman ihtiyar ona hem karada hem de suda gidebilen bir tekne vererek, "Seninle yiyip içtiğim için sana bu gemiyi veriyorum," dedi. "Bütün bunları yapmamın nedeni senin iyi yürekli olmandır."

Kral gemiyi görünce artık kızını Şapşalcık'a vermemelik edemedi. Düğün dernek yapıldı. Kralın ölümünden sonra tahta Şapşalcık geçti ve eşiyle birlikte uzun, mutlu bir ömür sürdü.

ÜÇ TÜY

Bir zamanlar bir kralın üç oğlu vardı. İlk iki oğul atılgan ve gözü pekti. Üçüncü çocuksa sessiz sedasız, kendi halinde olduğu için Şapşalcık diye anılıyordu. Kral iyice yaşlanıp güçten düşünce son deminin yaklaştığını düşündü ama tahtını oğullarının hangisine bırakacağına bir türlü karar veremedi. Bunun üzerine, “Yola çıkıp ülke ülke gezin,” dedi oğullarına. “Bana en güzel halıyı getiren, ölümünden sonra kral olacak.”

Sonra kavgaya tutuşmalarını önlemek için onları şatonun önüne çıkardı, üç tüy alıp havaya üfleyerek, “Bunlar ne yöne uçarsa siz de o yöne gideceksiniz,” dedi.

Tüylerden biri doğuya, öbürü batıya doğru uçarken üçüncüsü dümdüz giderek az sonra yere düştü. Böylece ağabeylerin biri doğuya, öbürü batıya doğru

yola düzöldüler. Bir yandan da, üçüncü tüyün düştüğü yerde durmak zorunda kalan Şapşalcık'la alay ediyorlardı.

Şapşalcık içi üzüntüyle dolarak yere oturdu. Biraz sonra tüyün düştüğü yerin yakınında bir kapak gözüne çarptı. Şapşalcık gidip bu kapağı kaldırıncaya önünde birkaç basamak gördü. Bu basamaklardan yerin altına indi ve karşısına bir kapı çıktı. Şapşalcık kapıyı tıklattıncaya içerden bir şarkı sesi yükseldi:

*Yeşil kurbağa, yeşil kurbağa
Git bak, kim vurur kapıya.
Hem çabuk ol, et acele.
Kim varsa al içeriye.*

Kapı açıldı. Şapşalcık içeri girince kocaman bir kurbağa gördü. Bu iri hayvanın çevresinde birçok küçük kurbağa oturuyordu. Kocaman kurbağa Şapşalcık'a ne istediğini sordu. O da, "Dünyanın en iyi, en güzel halısını istiyorum," dedi.

Bunun üzerine o koca kurbağa küçük bir kurbağayı çağırarak, "Büyük sandığı al getir buraya," diye buyruk verdi. Küçük kurbağa sandığı getirdi, koca kurbağa da sandıktan, dünyada hiç kimsenin dokunamayacağı kadar güzel bir halı çıkarıp Şapşalcık'a verdi. Şapşalcık bu armağana teşekkür etti, sonra gene basamakları tırmanarak yeryüzüne çıktı.

Bu arada iki ağabeyi küçük kardeşlerinin çok aptal olduğunu düşündüklerinden onun nasılsa hiçbir şey getiremeyeceğini sanarak, “Biz de bir çoban karısının omzundan güzel bir şal alıp götürelim,” dediler. İlk gördükleri şalı çalarak krala götürdüler. Tam o sırada Şapşalcık da elinde o nefis dokunmuş, güzel halıyla çıkageldi.

Kral bunu görünce şaşırıp kalarak, “Kral tacı en küçüğünüzün hakkı,” dedi.

Gel gelelim iki ağabey, “Şapşalcık’ın tahta geçmesi olanaksız çünkü o yarım akıllıdır,” diyerek kralın başının etini yediler.

Bunun üzerine kral, kendisine dünyanın en güzel yüzüğünü getirenin tahta mirasçı olacağını söyledi. Gene üç tüy alarak havaya üfledi ve oğullarına, “Bunların izini sürün!” dedi.

İki ağabeyin biri gene doğuya, öbürü batıya gitti ama Şapşalcık’ın tüyü gene o mahzen kapağının yanında yere düştü. Şapşalcık ikinci kez o şişman, yaşlı kurbağanın yanına indi; dünyanın en güzel yüzüğünü bulması gerektiğini söyledi. Koca kurbağa da mücevher kutusunu getirerek ona, dünyada hiçbir kuyumcunun yapamayacağı kadar güzel, elmaslarla ışıldayan bir yüzük verdi.

İki ağabeyi ise kendilerini hiç sıkıntıya sokmayarak bir çivi alıp büktüler, sonra bunu krala götürdüler. Şapşalcık da getirdiği altın yüzüğü gösterir göstermez kral, “Taht onun hakkı!” dedi.

Gel gelelim iki ağabey babalarına rahat vermediler, o da sonunda üçüncü bir koşul koşmak zorunda kalarak, kendisine en güzel kadını getirenin kral olacağını söyledi. Üçüncü bir kez üç tüy alarak havaya üfledi. Tüyler de gene eskisi gibi doğuya, batıya ve dümdüz ileriye doğru uçtular.

Bizim Şapşalcık gene o iri kurbağanın yanına inerek, “Dünyanın en güzel kadını bulmam gerekiyor,” dedi.

Koca kurbağa, “Hımm, en güzel kadın, ha!” diye söylendi. “Kolay değil bu, ama sen onu bulacaksın!” diyerek gencin eline içi oyulmuş bir havuç verdi. Bu havuca altı tane minicik fındık faresi koşulmuştu.

Şapşalcık tasayla, “Şimdi ne yapayım ben bunu?” diye sordu. Kurbağa ona, nedimelerinden birini alıp havucun içine oturtmasını söyledi. Şapşalcık koca kurbağanın çevresindeki küçük kurbağalardan birini rasgele alıp havucun içine koydu. Bir de ne görsün? Kurbağacak güzeller güzeli bir kıza, havuçla altı fare de altı atlı bir arabaya dönüşmemiş mi?

Şapşalcık kızı öperek arabaya bindi, birlikte saraya gittiler. Ağabeyleri de onun ardından sükün ettiler. Kendilerine güzel eş bulmak için hiçbir çaba harcamamış, önlerine ilk çıkan köy kızlarını alıp gelmişlerdi. Kral onların hepsini görünce, “Ben öldüğüm zaman tahtım en küçük oğlumundur,” dedi.

Gel gelelim iki ağabey gene sızlanarak, “Şapşal-

cık'ın kral olmasına izin veremeyiz," diye babalarının başının etini yemeye başladılar. Hangi kızın daha üstün olduğunu görmek için bir sınav yapılmasını, üç kızın da sofada tavandan asılan bir halkanın içinden atlayarak kıvraklıklarını kanıtlamalarını istediler.

Çünkü içlerinden, "Bizim köy kızları gürbüzdür, bu işin üstesinden gelirler ama o çıtkırıldım hanım düşüp ölür," diye düşünüyorlardı.

Sonunda kral bu sınava razı oldu. İki köylü kız halkanın içinden kolayca atladılarsa da tumbul oldukları için yere düşerek kollarını, bacaklarını kırdılar. Sonra Şapşalcık'ın güzel eşi bir ceylanın rahatlığı ve zarifliğiyle halkanın içinden geçti ve böylece bütün karşı çıkmalar sona ermiş oldu. Şapşalcık da her şeye karşın krallık tacını giyerek uzun yıllar ülkesini mutlu ve akıllı bir kral olarak yönetti.

YAŞ

9

10

11

+

Grimm Kardeşler GRIMM MASALLARI

masal masal içinde, masal
bu kitabın içinde.

Grimm kardeşler, bizi çok uzaklara; periler, cüceler,
devler, prensler, prensesler dışına götürecekler.

Bazen tuhaf yaratıklarla mücadele edecek, bazen de
prenseleri kötü kalpli cadılardan kurtaracağız.

Birbirinden ilginç masal kahramanlarımızın
maceraları ile üzüntü, sevinç, iyilik, kötülük,
umut, korku kavramlarına yer yer gözlerle
bakacak, hayal gücünün sonsuzluğuna
doğru bir yolculuğa çıkacağız.

CAN
ÇOCUK

ISBN 978-975-07-0943-2

9 789750 709432